

BULETIN INFORMATIV

Nr.
175

25
August
2023

**PROBA
TIMPULUI**

**INTERVIU CU
ALEXANDRU MITRIȚĂ
(UNIVERSITATEA CRAIOVA)**

**INTERVIU CU
ROLAND NICZULY
(SEPSI OSK SF. GHEORGHE)**

**COSTICĂ ȘTEFĂNESCU,
IL CAPITANO**

EDITORIAL

Proba timpului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Ca toate lucrurile din lume să funcționeze e nevoie de o cunoaștere temeinică a istoriei fiecăruia dintre aceste lucruri, ori fapte, în parte. O privire generală asupra fenomenului numit fotbal nu poate și nici nu are voie să excludă amănuntele unei radiografii parțiale.

Și totul începe cu acel prim pas despre care vorbesc toate dicționarele, momentul care a generat acea matrice capabilă să se dezvolte și să conducă la o nouă mitologie, dacă permiteți această contradicție în termeni... Ideea nu este chiar nouă, dar merită să mai rămânem un timp asupra ei. În definitiv, contează cine și ce a fost mai întâi, ca să înțelegem la ce spectacol al lumii asistăm în acești ani, în care fotbalul a devenit o religie. Modernă, în cu totul alte date și în cu totul alt context față de sensul clasic, dar...

Iată, pentru exemplificare, cele mai vechi cluburi de fotbal, acele celebre "F.C." made in England. Și amintesc aici doar entitățile

administrative care încă există, sub o formă sau alta, încă din anii în care s-au înființat. Așadar, cu mențiunea, deși nu cred că mai era nevoie de precizat, că majoritatea acestor "cele mai vechi cluburi de fotbal din lume" sunt, de fapt, cu o singură excepție, din ...Anglia, desigur: Sheffield F.C. (1857), Hallam (1860), Cray Wanderers (1860), Worksop Town (1861), Notts County (1862), Stoke City (1863), Brigg Town (1864), Wrexham (1864, în Țara Galilor, excepția de care aminteam), Nottingham Forest (1865), Sheffield Wednesday F.C. (1867)...Primele zece!

"Le temps est un grand maître", spunea Corneille în tragedia "Sertorius", ca un elogiu adus experienței. În traducere liberă, versul marelui clasic francez sună astfel: "Timpul este un mare meșter". Ce dovadă mai bună pentru ceea ce a rezultat după apariția acestui sport în lume, în acele vremuri? Cât de mult a evoluat fotbalul, și ce frumos!

Cluburi care încă mai există la cel mai înalt nivel, trecând cu brio așa numită probă a timpului, dau dovada cea mai clară asupra puterii de seducție a fotbalului, un secol și jumătate mai târziu! Simpla lor trecere în revistă produce emoție și acesta e cel mai important lucru. Iar faptul că și fotbalul românesc are, la rândul său, cluburi care au intrat în cel deal doilea secol de existență, precum CFR 1907 Cluj, Rapid București 1923 sau Farul Constanța, clubul de la malul Mării Negre fiind înființat în anul 1920, nu poate decât să ne bucure, mai ales că nu sunt doar acestea! Întotdeauna am fost de părere că viitorul și prezentul sunt esențiale în dezvoltarea unui club, dar și că nimic nu se poate clădi fără un trecut solid! Fără o Fundație. Fără o anumită tradiție...

INTERVIU

Interviu cu Alexandru Mitriță

(Universitatea Craiova)

realizat de **Andrei Coadă-Nicolaescu și Octavian Țopa**

Mulți specialiști spun despre el că ar fi cel mai valoros fotbalist care joacă în **SuperLiga României**, dar **Alex Mitriță** rămâne același tip modest, devotat în totalitate **Universității Craiova** și familiei sale. A trecut în cariera sa pe la cluburi importante (**Viitorul, Pescara, New York City FC, Al Ahly, PAOK Salonic, Al Raed**), notorietatea sa se întinde pe trei continente și are meritul că a rămas cu picioarele pe pământ, comportându-se ca un sportiv exemplar. Ajuns la 28 ani, cu **18 selecții la echipa națională, Alexandru Ionuț Mitriță** poate fi asul din mânăca **Universității** pentru câștigarea unui titlu așteptat de 32 de ani.

1 *Salutare, Alex! Te felicităm pentru realizările tale din acest start de campionat. Spune-ne, te rugăm, care este secretul tău?*

Vă salut și eu și vă mulțumesc pentru cuvintele frumoase. Eu nu consider că sunt doar realizările mele, fiindcă noi,

la Știința, suntem o echipă, iar reușitele sunt colective. N-am avut niciodată un secret anume, dar pot spune că sunt un tip ambițios, muncitor și de mic mi-am dorit să ajung la un nivel înalt, care să-mi permită să ajut și echipa și să fiu decisiv în multe momente.

2 *Cum este viața lui Alex Mitriță dincolo de dreptunghiul verde?*

În primul rând, pot spune că am știut să-mi delimitez întotdeauna viața profesională de cea personală. Când e vorba de fotbal, sunt dedicat 110%, fie că

vorbim de antrenamente, cantonamente, meciuri sau acțiuni media care țin de imaginea echipei. Mai ales că aici vorbim de Universitatea Craiova, club emblematic al fotbalului românesc. Cât despre viața mea dincolo de dreptunghiul verde, mă simt cel mai fericit soț și tătic a doi copii: Ava și Aris. Tot timpul meu liber îl dedic familiei, fie că stăm acasă și ne distrăm împreună, fie că ieșim în oraș la plimbare, prin parc sau la cinema. Am o

familie frumoasă și sunt mândru de ea.

3 *Care este cea mai frumoasă amintire a ta legată de fotbal?*

Am multe amintiri frumoase din fotbal, dar sunt sigur mai frumoase vor fi cele din viitor în tricoul Universității Craiova. Până în acest moment, unul dintre momentele de top din viața mea a fost în 2018, când am câștigat Cupa României în fața

celor de la Hermannstadt. Am marcat, am adus primul trofeu acasă după mulți ani de așteptare, dar ce s-a întâmplat pe Arena Națională și, mai ales, a doua zi, în centrul Craiovei, rămâne de povestit nepoților. Să-mi mai ziceți și mie o echipă din România care deplasează 25.000 de suporteri la 250 de km distanță pentru un meci de fotbal. Ne-am simțit ca niște eroi, iar primirea de a doua zi din Cetatea Băniei a fost epică. Toate aceste amintiri vor

rămâne pentru totdeauna în inima mea.

4 *Veniți după trei victorii consecutive în campionat și urmează un test important la malul Mării Negre, împotriva celor de la Farul. Cum crezi că se vor desfășura ostilitățile la Ovidiu?*

Cu siguranță nu trebuie să picăm în capcana de a ne gândi la ce am făcut în trecut, prin prisma

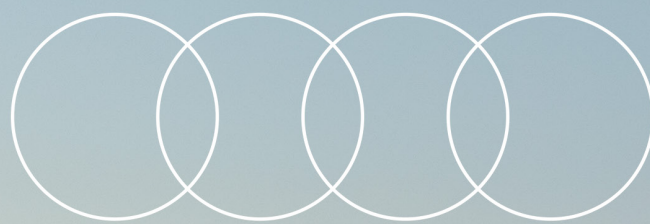
celor trei victorii la rând. Au fost alte meciuri, alți adversari, dar acum e cu totul și cu totul altceva. Jucăm în deplasare contra campioanei României și, cu siguranță, va fi un meci de care pe care, având în vedere că și noi și ei avem o filosofie de joc bazată pe atac. Noi trebuie să mergem cu încredere acolo și, dacă vom pune în aplicare ceea ce ne-a transmis Mister, cu siguranță vom veni acasă

cu toate punctele puse în joc.

5 *Ce mesaj le transmiți suporterilor Universității Craiova prin intermediul Buletinului Informativ al LPF?*

Suporterilor noștri le transmit că vom lupta meci de meci pentru ei, să-i facem fericiți. Îi așteptăm duminică seara alături de noi, la Ovidiu, să câștigăm împreună.

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe [audi.ro](https://www.audi.ro)

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Roland Niczuly**(Sepsi OSK Sf. Gheorghe)**realizat de *Kiss Edit și Octavian Țopa*

Roland Csaba Niczuly s-a născut pe 21 septembrie 1995 la **Tg. Secuiesc**, dar fotbalul l-a început la **Universitatea Cluj**. După un sezon la **Unirea Tărlungeni**, s-a transferat la **Sepsi OSK Sf. Gheorghe** și este, în acest moment, căpitanul echipei. A reușit promovarea în **SuperLigă** la finalul sezonului 2016-2017 și se mai mândrește cu **două Cupe ale României** (2022, 2023) și cu **Supercupa** cucerită la începutul acestei noi ediții de campionat.

Roland Niczuly nu are un fizic impunător pentru un portar, dar este extrem de talentat și muncitor. La doar 1.82 m, excelează prin poziționarea corectă, prin agilitate și prin reflexele uluitoare. A fost integralist la toate partidele echipei sale în primele șase etape, iar prestațiile au fost unanim apreciate de specialiști și presă. Nu au fost puține vocile care-l recomandă echipei naționale, dar goalkeeper-ul lui **Sepsi OSK** a rămas cu picioarele pe pământ. "Nu vreau să creez polemici. Dorința mea principală este să joc la **naționala României**. Ca să se îndeplinească acest vis, trebuie să fiu dorit și, pentru asta, trebuie să-mi fac treaba pe teren", a comentat cu modestie zilele trecute.

Interesant, fratele său mai mic, Rajmund, este de asemenea portar și legitimat tot la Sepsi OSK Sf. Gheorghe.

1 *Ce înseamnă pentru echipă și club calificarea în play-off-ul Europa Conference League?*

Este o performanță importantă pentru clubul nostru, este un nou moment istoric. Ne bucurăm că în fiecare an reușim să facem câte un pas în față, dar acum urmează un obstacol mare de trecut, cu Bodø/Glimt, și trebuie să dăm sută la sută pentru a avea șanse de calificare.

2 *Un parcurs foarte bun în acest sezon, zece meciuri fără*

înfrângere, doar trei goluri primite. Cum explici aceste performanțe?

Da, avem un început de sezon promițător, dar mai este mult și trebuie să ținem acest ritm, chiar dacă va fi greu având în vedere că în această perioadă jucăm din trei în trei zile. Trebuie să ne ridicăm nivelul și mai mult, dacă dorim să intrăm într-o grupă de competiție europeană și să reușim să ținem pasul și în SuperLigă, întrucât va fi dificil să recuperăm dacă pierdem puncte acum.

3 *Unde vezi forța echipei?*

Forța echipei în acest moment este grupul, faptul că suntem o echipă omogenă. Formăm un grup foarte unit, un grup care dorește performanță, și cred că acest lucru se vede și pe teren.

4 *Care ar fi obiectivul tău personal?*

Obiectivul meu personal, în primul și în primul rând, este de să fiu sănătos și să-mi pot ajuta echipa cât mai mult.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Costică Ștefănescu, il capitanorealizată de **Marius Mitran**

Cândva, într-o carte frumoasă, Ion Țiriac i-a mărturisit lui nea Vanea Chirilă ceea ce declarase întotdeauna în fața reporterilor occidentali atunci când era întrebat care îi este cea mai bună lovitură. Serviciul? Voleul? Returul? Nu, niciuna dintre acestea, nea Vanea. Întotdeauna le-am spus, zicea Țiriac, că a mai bună lovitură a mea sunt picioarele. My best shot are my legs.

Așa m-am gândit întotdeauna, și abia acum îmi dau seama, la căpitanul meu, la căpitanul nostru, Costică Ștefănescu. Cea mai bună lovitură a lui nu era pasa, mai frumoasă decât a lui Beckenbauer, nici plasamentul, mai eficient decât cel al lui Franco Baresi, nici tehnica, mai spumoasă decât cea a lui Pirlo, ci banderola de pe brațul stâng. Cea mai bună lovitură a lui Costică Ștefănescu, libero-ul perfect, era banderola. De căpitan al Craiovei, de căpitan al naționalei, de căpitan al nostru, cei cărora ne pasă, cei care l-am iubit, mai

mult decât pe oricine, oricând, pentru totdeauna.

Pe 26 martie, Costică Ștefănescu ar fi împlinit 72 de ani, dar el a murit pe 20 august 2013 și numărătoarea anilor lui și a banderolelor noastre s-a oprit atunci. Îl văd intrând în teren în fruntea tuturor, îl văd reprezentându-ne pe toți, ca un unic deținător de cuvânt în fața celor care se împotriveau Craiovei, în fața celor care iubeau Craiova în aceeași măsură. El era căpitanul, căpitanul prin excelență, el era cel mai iubit dintre ai noștri, pentru că era primul, pentru că era unicat, pentru că era mai frumos ca Jean Marais, cum îmi spunea mama câteodată, îndrăgostită de el, ca noi toți, care îl aveam în datele de identificare genetice. Costică Ștefănescu a fost definiția Craiovei Maxima în dicționarul etern al existenței noastre. El i-a dat clasă, toți ceilalți au venit cu talentul. El nu era doar libero-ul desăvârșit, el era libertatea unei echipe mai rebele decât gașca lui Che Guevara. Și totuși, tocmai pentru că îl iubeam până la cer, nu îndrăzneau să-i spunem altfel decât Ministrul Apărării. Acum îl iubim pe ministrul nostru și dincolo de cer... În fond, și acolo totul e alb-albastru. Și dacă te uiți atent și-ți stăpânești lacrimile, poți să vezi, în zilele când Craiovei îi e bine, o banderolă strânsă pe un braț stâng...

Nu m-aș fi întors niciodată pe urmele acelor amintiri dacă n-ar fi murit Costică Ștefănescu și nu m-ar fi obligat să mint cum că bărbații nu plâng niciodată.

Uite că mai plâng. Într-o noapte, la radio, am citit un text despre Craiova mea și n-am plâns. Am citit „Craiova, roagă-te!” fără să știu că, în regie, Cristi solicitase și reușise să obțină un telefon departe, tocmai în Arabia Saudită. Când am terminat, abia șoptind, ca într-o biserică, „Craiova, roagă-te... Mai bine să ne rugăm împreună”, chiar am avut pentru o clipă, o jumătate de clipă,

senzația că în jurul meu s-a întâmplat ceva, nu sunt doar câteva cabluri, fibre optice, ștechere, zecile de monitoare pe care urmărim meciurile, că mai e ceva acolo, care-mi scapă, sau cineva care...

Cineva era. De câteva minute aștepta la telefon Ilie Balaci, de acolo, din Arabia, plângând încet, ca pe o piatră albă, grea, prăbușită peste Căpitan... „Ilie... Ilie, o seară... bună... cum altfel... ce să... spunem... acum... Ilie, ești în direct...” Și în clipa aceea Ilie n-a mai rezistat și a izbucnit într-un plâns lung, sfâșietor și, de la mii de kilometri distanță, am simțit că spațiile s-au topit și că Balaci a intrat acolo, în studio, lângă noi. Cristi a tăcut și am tăcut și eu. Cu greu, Ilie și-a recăpătat glasul și și-a adus aminte de ei, de Căpitanul lor, de povestea

banderolei care a trecut de pe mâna lui Oblemenco pe a lui, apoi cum, pe vremea lui Teașcă, înaintea semifinalei de Cupă din '76, cu CSU (alt CSU!) Galați, când Ilie își programase nunta, Teașcă i-a luat banderola. „Teașcă, Dumnezeu să-l ierte și pe el, parcă înnebunise în vara aia... Îmi programasem nunta cu Dana din iarnă, pe 27 iunie, sâmbătă, bineînțeles. De unde să știu că în ziua aia vor fi semifinalele? Le-am spus celor de la club să devanseze meciul cu o zi, dar nu se mai putea... Cu patru zile în urmă doar ce fuseseră sferturile, pe 23 iunie, într-o marți, trecuserăm greu de Sportul Studentesc, la Pitești, cu 2-1... Mircea Sandu ne chinuise un pic... Nu știu de ce înghesuiseră meciurile de cupă în vara de-atunci.” Așa e. Ca întotdeauna,

Ilie își aduce aminte fără greș. Craiova, antrenată de Titi Teașcă eliminase, cu o săptămână în urmă, UTA Arad, la Timișoara, cu 3-2 după prelungiri, pe 16 iunie... A venit apoi Sportul, în sferturi, la Pitești, cum zicea, și semifinala cu CSU Galați, stabilită chiar în ziua nunții. „Normal că m-am dus la nunta mea, doar nu era s-o las pe Dana singură cu invitații... Fără mine, Craiova a pierdut semifinala cu gălățenii, 0-1, deși aia era o echipă de B. Mă rog, cu un an înainte pierduserăm prima finală din istorie, acum ratam intrarea în finală, mai ales că se anunța una ușoară, nu ca aia din '75, cu Rapid, pare-mi-se că atunci Vâlcea a jucat cu Galațiul.” Aici Ilie se înșală nițel, Steaua jucase și câștigase cu Galațiul finala Cupei din '76. Și da, Vâlcea lui Mitică Dragomir luase trofeul, 3-0, în 1973, cu un Donose senzațional la mijlocul terenului...

... Ne întoarcem în '76, la semifinala cu CSU. Sau la nuntă. „După semifinală, Teașcă mi-a luat banderola, cică m-am dat absent... Las' că nu dai tu, nea Titi, banderola cui vrei... L-am propus pe Costică băieților, am vorbit în vestiar și Ștefănescu a primit banderola. Era chiar mai bine așa, eu aveam 19 ani, el avea 25...” Ilie stă să plângă, iar. Cu o zi înainte intraserăm în direct cu Aurică Țicleanu și „Chiose” îmi spusese la fel: „Ilie sărea la gâtul tuturor, bătea cu pumnul în masă, așa, la 19 ani... Costică era mai diplomat, obținea mai multe pentru toți...”

Ilie se oprește o clipă. Și-a revenit, e tot cel dintotdeauna. „O viață am jucat lângă Costică... ce să mai spun, meciul de pe Wembley, că ai amintit de el, te-am auzit, îmi zice, când citeai...”

Înceiem. Târziu în noapte, e gata și emisiunea, mergem spre casă. Adorm greu, mă ridic din pat, caut prin caiete vechi... Ștefănescu a debutat la națională... când? Nu, meciurile de pe Wembley au venit mai târziu... A debutat în Maroc, acolo unde a murit Oblemenco, aproape 20 de ani mai târziu. Celălalt căpitan. Deci, la Rabat, pe 14 august 1977, într-un amical, 1-3 cu Cehoslovacia, echipa căreia, în noiembrie

1983, la Bratislava, îi rezistase, căpitan al naționalei fiind, 1-1, golul lui Geolgău și ne calificase la Euro '84.

14 august 1977, Rabat. A intrat în minutul 70, în locul lui Sameș. În '73 venea la Craiova, tot la schimb cu Sameș, de la Steaua... Cum toate se leagă undeva, Ilie, nu crezi? E noapte, Ilie, hai să-ți spun „naționala” de atunci, ce zici? Moraru (Steaua) – Cheran (Dinamo), Sătmăreanu II (Dinamo), Sameș (Steaua), Vigu (Steaua) – Dumitru (Steaua), Bălăni (ASA Târgu-Mureș), Iordănescu (Steaua) – Zoli Crișan (U Craiova), Dudu (Dinamo), Costică Zamfir (Steaua). Antrenor era Piști Covaci, ne pregăteam de Mondialul din Argentina, din '78, în toamnă avea să ne bată Spania la Madrid, 0-2, dar și mai rău Iugoslavia, la București, cu 6-4 și adio Mondial!

Dar atunci, în Maroc, în vara aceea, cu cehoslovacii, Costică și cu tine ați fost rezerve, nu vă prea iubea Covaci. Tu, Ilie, ai intrat în minutul 65, în locul lui Zoli, singurul titular dintre voi, oltenii.

...E aproape dimineață. Alt caiet. Meciul de pe Wembley, pentru următorul Mondial, cel din Spania, '82... Îl găsesc. Iată-l. 29 aprilie 1981, 70.000 de spectatori (în toamna lui '80 îi bătuserăm cu 2-1 la București, tot cu Ștefănescu căpitan, desigur, ca și acum, adică atunci, la Londra). Pe Wembley, Valentin Stănescu, cu care luaserăți titlul în 1980, a mers tot pe o combinată Craiova – Steaua, amândoi erați titulari, Ilie, în octombrie, acasă, când îi bătuserăm, tu nu jucaseși... Deci Iordache (Steaua) – Negrilă (Craiova), Sameș (Steaua), Ștefănescu (Craiova), Munteanu II (Sportul) – Tudorel Stoica (Steaua), Beldeanu (Craiova), Iordănescu (Steaua), Balaci (Craiova) – Crișan (Craiova), Cămătaru (Craiova). În toamnă, Țicleanu și Marcel Răducanu fuseseră titulari, Liță Dumitru rezervă, intrase 20 de minute... Tu și Tudorel Stoica nu jucaserăți în victoria aia cu Anglia, Ilie... Dar acum, pe Wembley, cu căpitanul vostru în față, intrați în arena cu cele două turnuri, ca-n poveste.

Am rezistat. Am făcut 0-0. Iordache, în poartă, Sameș și Ștefănescu, în apărare

au fost adevăratele turnuri în noaptea aia. Mondialul din Spania era tot mai aproape. Și ar fi fost și mai aproape dacă Aldinger, un arbitru din R.F.G., ar fi dat golul tău valabil, cum și fusese. La lovitura ta de cap. Aveam 14 ani atunci, ce bine îmi aduc aminte meciul! Și vocea lui Țopescu. „Aici Londra, Wembley, legătura acasă...” Într-o altă noapte, în Kuweit, mi-ai povestit cum a fost și am pus în filmul tău totul. „Negoro a centrat lung, de pe dreapta, spuneai, Cami a vrut să sară, i-am strigat <<las-o, Cami!>>, eram amândoi pe linia <<lui 16>>, am dat cu capul, boltă, îl văzusem pe Shilton ieșit un pic, s-a uitat după minge, s-a întors spre poartă, dar s-a dezechilibrat cu ochii pe minge și uite, Shilton cade pe spate, scoate mingea de dincolo de linia porții...”

Știi, Ilie, acum mă uit la film, iar. Era minutul 34, atunci, pe Wembley. A doua zi ai luat ziarele și ai văzut fotografia cu Shilton, portarul trupei lui Ron

Greenwood, avea pe spate dunga albă cu var care i se imprimase jos, când se întinsese după minge, dincolo de linia porții. Fusese gol, într-adevăr. Și Costică ți-a spus mai târziu că golul acela v-ar fi dus la Mondiale pe toți, poate pentru prima și ultima dată. V-ar fi dus!

... E dimineață. Nu-l mai aud pe Ilie plângând. Căpitanul lui nu mai e. Caietul s-a închis. Am oprit filmul și DVD-ul cu „Replay”-ul pe care l-am făcut în 2010. Undeva, noaptea trecută, Craiova a înviat. Poate pe Wembley, unde o banderolă s-a opus unui imperiu. Poate chiar pe stadion, unde nu se poate ca Ion Oblemenco și Petre Deselnicu să nu-i fi spus lui Costică al lor, ca altădată, că e cazul să preia banderola și să intre în fruntea tuturor, pentru că iată, acum, în 2023, avem iarăși speranțe, iarăși echipă, iarăși credință. Stelele care cad nu pier, cum cântă unii, stelele care cad se duc pe un alt cer...

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesioniste, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA